فوتبال جهان

کسی تصور نمی‌کرد رونالدو به چنین قله‌ای برسد

ماریوس نیکولائه، مدیر ورزشی تیم زیر۲۱ سال رومانی و هم‌تیمی سابق کریستیانو رونالدو در اسپورتینگ لیسبون، معتقد است ستاره پرتغالی زمانی تصمیم به خداحافظی از تیم ملی گرفت که احساس کرد دیگر نمی‌تواند مانند گذشته در بالاترین سطح ظاهر شود.

نیکولائه که بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ کنار رونالدو بازی می‌کرد، درباره جایگاه او در پرتغال گفت: «کریستیانو در این کشور جایگاهی در حد یک قدیس داشت.» او معتقد است افت توان بدنی و اختلاف با ژرژ ژسوس در تصمیم رونالدو تأثیرگذار بوده است.

نیکولائه همچنین رسیدن به رکورد هزار گل را آخرین مأموریت دوران حرفه‌ای رونالدو دانست و تأکید کرد که او قطعاً به این هدف خواهد رسید. این مدیر رومانیایی اعتراف کرد هیچ‌کس در روزهای نخست حضور رونالدو در اسپورتینگ تصور نمی‌کرد او به چنین جایگاهی در فوتبال جهان برسد.

مرخصی ویژه مورینیو برای وینیسیوس

ژوزه مورینیو برای مدیریت فشار مسابقات فشرده رئال مادرید، تصمیم گرفت به وینیسیوس جونیور استراحت بدهد. مهاجم برزیلی که به دلیل محرومیت نمی‌تواند مقابل والنسیا به میدان برود، در تمرینات روز جمعه نیز غایب بود تا برای سفر پیش‌رو به همراه تیم ملی برزیل و دیدارهای ملی در ژاپن آماده شود.

مورینیو پیش‌تر نیز در مسابقه مقابل آاک آتن به آردا گولر و اورلین شوامنی استراحت داده بود. سرمربی پرتغالی معتقد است مدیریت انرژی بازیکنان باید با در نظر گرفتن مجموعه مسابقات پیش‌رو انجام شود، نه صرفاً یک دیدار.

او درباره وینیسیوس تأکید کرد که منافع تیم را به خواسته‌های فردی بازیکنان ترجیح می‌دهد و پس از بازگشت این مهاجم از اردوی ملی، درباره استفاده از او تصمیم خواهد گرفت. این رویکرد نشان می‌دهد مورینیو قصد دارد حتی ستاره‌های بزرگ تیم را نیز تابع برنامه‌های تاکتیکی و مدیریتی خود نگه دارد.

پایان زودهنگام ماجراجویی اروپایی فاتی

باشگاه موناکو به دلیل مصدومیت طولانی‌مدت آنسو فاتی، نام این مهاجم اسپانیایی را از فهرست اروپایی خود خارج کرد و فولارین بالوگون را جایگزین او ساخت. فاتی که در سال‌های اخیر بارها به دلیل آسیب‌دیدگی از میادین دور مانده، این بار با مصدومیت همسترینگ روبه‌رو شده و احتمالاً تا ژانویه ۲۰۲۷ قادر به بازگشت نخواهد بود. این بازیکن ۲۴ ساله در دیدار مقابل لیل در ۲۵ اکتبر، تنها پس از ۱۳ دقیقه مجبور به ترک زمین شد. هرچند ابتدا دوره درمان او شش هفته تخمین زده شده بود، اما روند بهبودی طولانی‌تر خواهد بود. فاتی پس از بازگشت به میادین در ماه اکتبر، در سه مسابقه دو گل اروپایی به ثمر رسانده بود و امیدهای زیادی برای احیای دوران حرفه‌ای خود داشت. با این حال، مصدومیت دوباره همه برنامه‌های او را به هم ریخت. موناکو که تابستان گذشته قراردادش را با پرداخت ۱۱ میلیون یورو دائمی کرد، همچنان به بازگشت این مهاجم امیدوار است.

اینفانتینو دو رقیب پیدا کرد

جیانی اینفانتینو برای انتخابات ریاست فدراسیون جهانی فوتبال در سال ۲۰۲۷ با رقیب تازه‌ای روبه‌رو شده است. کوزو تاشیما، رئیس افتخاری فدراسیون فوتبال ژاپن، رسماً نامزدی خود را برای این انتخابات اعلام کرد تا در کنار رامون وگا، مدافع سابق تیم ملی سوئیس، دومین چالشگر رئیس فعلی فیفا باشد.

تاشیمای ۶۸ ساله بین سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۴ ریاست فدراسیون فوتبال ژاپن را برعهده داشت و از سال ۲۰۱۵ نیز عضو شورای فیفا بوده است. او با حمایت فدراسیون ژاپن و با وعده تقویت صداقت و سلامت مدیریتی وارد رقابت شده، اما برای ثبت نهایی نامزدی باید حمایت حداقل پنج فدراسیون عضو را جلب کند.

اینفانتینو که از سال ۲۰۱۶ ریاست فیفا را برعهده دارد، به دنبال چهارمین دوره حضور در این سمت است. انتخابات در ۱۸ مارس ۲۰۲۷ در رباط مراکش برگزار خواهد شد.

امباپه بهترین بازیکن ماه لالیگا شد

کیلیان امباپه، ستاره فرانسوی رئال مادرید، عنوان بهترین بازیکن ماه اکتبر لالیگا را از آن خود کرد. مهاجم رئال در سه مسابقه این ماه چهار گل به ثمر رساند و نقش مهمی در موفقیت‌های تیمش داشت. امباپه مقابل سویا دو بار گلزنی کرد و در ال‌کلاسیکو برابر بارسلونا نیز با ثبت دبل، سهم مهمی در پیروزی ۲ بر یک رئال مادرید ایفا کرد. این عملکرد درخشان باعث شد او بالاتر از لامین یامال، ستاره جوان بارسلونا، قرار بگیرد.

یامال در سه مسابقه اکتبر یک گل و دو پاس گل ثبت کرده بود و یکی از رقبای اصلی امباپه برای کسب این عنوان محسوب می‌شد. گونسالو گوئدس، آلخاندرو گریمالدو و ماتیاس دیتورو دیگر نامزدهای این جایزه بودند. رئال مادرید با تکیه بر گل‌های امباپه، سه پیروزی متوالی در لالیگا به دست آورد و جایگاه خود را در کورس قهرمانی تقویت کرد.

گزارش یک

پایان تلخ افسانه رونالدو با یک پیام ویدیویی

تاریخ یک کشور، مدیون شماره ۷

ایلیا بهزاد اول
خبرنگار

ماه جنجالی فوتبال پرتغال پس از خروج ناگهانی کریستیانو رونالدو از اردوی تیم ملی این کشور و درگیری با ژرژ ژسوس سرمربی نامدار فوتبال این کشور، سرانجام ظهر پنجشنبه با یک پیام ویدیویی ناگهانی و تلخ از سوی فوق‌ستاره فوتبال پرتغال به پایان رسید و رونالدو، در حالی که همه انتظار حضور او در فهرست تیم ملی برای دو بازی پیش رو در لیگ ملت‌های اروپا را داشتند، پس از ۲۳ سال حضور مستمر در تیم ملی پرتغال، از فوتبال ملی خداحافظی کرد. کمتر کسی دوست داشت که پایان دوران باشکوه رونالدو در پرتغال به این شکل رقم بخورد؛ پس از ناکامی در جام جهانی، با شایعات درگیری در رختکن با ستارگان نسل تازه فوتبال پرتغال و در نهایت با خروج از اردوی تیم ملی که منجر به جریمه او نیز شد اما به نظر نمی‌رسد که سال‌ها بعد، کسی دوران ملی خاص کریستیانو رونالدو را با این حواشی در آخرین روزهای بازی‌اش برای تیم ملی پرتغال به یاد بیاورد. آنچه در ذهن‌ها می‌ماند، قطعاً رکوردها، خاطرات و لحظاتی بود که از طرف رونالدو برای تیم ملی پرتغال خلق شدند تا نه تنها تاریخ فوتبال ملی یک کشور برای همیشه به دوران پیش و پس از کریستیانو رونالدو تقسیم شود.

هیچ چیز بدون اثر رونالدو نیست

برای درک کردن شکوه دوران حضور رونالدو در تیم ملی پرتغال، کافیست به رکوردهایی که او در لباس سلسائوی اروپا جابه‌جا کرد نگاهی بیندازیم. بیشترین بازی در تاریخ فوتبالی ملی، بهترین گلزن تاریخ فوتبال ملی، تنها بازیکن با سابقه گلزنی در ۶ دوره جام جهانی، آقای گل تاریخ جام ملت‌های اروپا، آقای گلی تاریخ رقابت‌های انتخابی جام جهانی و کسب هر سه جام تاریخ فوتبال ملی پرتغال به عنوان کاپیتان، تنها بخشی از رکوردهایی بودند که رونالدو در دوران بازی خود برای تیم ملی فوتبال پرتغال جابه‌جا کرد؛ رکوردهایی که باعث شد تیم ملی پرتغال نه تنها در این کشور جنوبی اروپا، بلکه در اقصی نقاط جهان به یکی از محبوب‌ترین تیم‌های ملی فوتبال جهان تبدیل شود. حالا با خداحافظی رونالدو، شاید نسل پرستاره فوتبال پرتغال با اندیشه‌های ژرژ ژسوس به عنوان یکی از بهترین سرمربیان پرتغالی فوتبال جهان همچنان مدعی کسب عنوان قهرمانی در یورو ۲۰۲۸ و جام جهانی ۲۰۳۰ باشد، اما بدون شماره ۷ محبوب، هرگز مقبولیت عمومی و جهانی سابق را نخواهد داشت؛ به ویژه که چه به درست یا چه به غلط، بسیاری ستارگان نسل فعلی فوتبال پرتغال را عامل ناکامی رونالدو در جام جهانی اخیر عنوان می‌کنند.

در ستایش استمرار

آنچه که دوران حضور رونالدو در تیم ملی پرتغال را تبدیل به یک افسانه می‌کند، استمرار و کیفیت حضور او در سه دهه بازی برای تیم ملی فوتبال کشورش بود. اولین گل ملی رونالدو، روز افتتاحیه یورو ۲۰۰۴ مقابل یونان و در روز ۲۳ خرداد ۱۳۸۳ به ثمر رسید و آخرین گل ملی وی، ۲۲ سال بعد، روز ۱۱ تیر ۱۴۰۵ و در تقابل پرتغال مقابل کرواسی در مرحله یک شانزدهم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶. رونالدو در دوران بازی خود، مقابل پائولو مالدینی متولد ۱۹۶۸ قرار گرفت و آخرین افتخار ملی خود را با پیروزی برابر اسپانیا در لیگ ملت‌های اروپا کسب کرد؛ تیمی که ستاره‌اش، لامین یامال متولد ۲۰۰۷ بود! از اولین گل در جام جهانی مقابل ایران تا آخرین گام‌های رونالدو در لباس تیم ملی پرتغال که با حواشی تلخ یک ماه اخیر همراه شد، میلیون‌ها نفر بی‌توجه به ملیت خود، این فوق ستاره را در لباس تیم ملی پرتغال همراهی کردند و حالا باید این سؤال را از خود بپرسیم که آیا می‌توانیم به چهره تیم ملی پرتغال بدون کریستیانو رونالدو عادت کنیم یا خیر؟

اما و اگر برای بازی خداحافظی

فدراسیون فوتبال پرتغال در بیانیه‌ای که پس از خداحافظی رونالدو منتشر کرد، از برگزاری یک مراسم باشکوه و بازی خداحافظی برای رونالدو خبر داد اما گفته می‌شود که این ستاره محبوب تا زمانی که ژرژ ژسوس سرمربی تیم ملی پرتغال باشد، قصد حضور در ترکیب تیم ملی کشورش را ندارد و رونالدو نیز جایی در فهرست روز جمعه تیم ملی پرتغال برای دو بازی پیش روی لیگ ملت‌های اروپا نداشت. همچنین شنیده می‌شود که ژسوس قرار بوده رونالدو رو برای حضور در اردوی تیم ملی پرتغال فرا بخواند اما رونالدو بدون اطلاع او، بیانیه و ویدیوی خداحافظی وی از تیم ملی پرتغال را منتشر کرده است و حالا اوضاع برای برگزاری بازی خداحافظی او از تیم ملی پرتغال چندان مناسب به نظر نمی‌رسد هرچند که رسانه‌های پرتغالی، برای برگزاری این مسابقه جذاب همچنان اصرار می‌کنند.

پرتغال بدون رونالدو؛ آغاز عصر تازه سلسائو

پرتغال نخستین فهرست خود پس از خداحافظی کریستیانو رونالدو را برای دیدارهای ماه نوامبر مقابل دانمارک و ولز اعلام کرد؛ فهرستی که نشانه آغاز دوره‌ای تازه در فوتبال این کشور است. ژرژ ژسوس، سرمربی پرتغال، در این فهرست از دو استعداد جوان، گوستاوو وارلا و آلبرتو کاستا، برای نخستین بار دعوت کرده است. همچنین متئوس فرناندز، کارلوس فوربس و آنتونیو سیلوا بار دیگر فرصت حضور در تیم ملی را به دست آورده‌اند. رونالدو پس از ۲۳ سال حضور در تیم ملی، با ۲۳۴ بازی و ۱۴۶ گل ملی خداحافظی کرد و دو رکورد جهانی بیشترین بازی و گل در فوتبال ملی مردان را به نام خود ثبت کرد. اکنون مسئولیت خط حمله پرتغال بیش از گذشته بر دوش ستاره‌هایی مانند برونو فرناندز، برناردو سیلوا، رافائل لیائو و گونسالو راموس خواهد بود.

آلگری میان دودستگی رختکن و خشم دی‌لورنتیس

ناپولی در آستانه انفجار

شکست سنگین مقابل پورتو، اختلاف میان بازیکنان و نارضایتی از رفتار برخی ستاره‌ها، ناپولی را وارد بحرانی کرده که حالا مستقیماً جایگاه سرمربی را هم تحت تأثیر قرار داده است.

ناپولی روزهای ملتهبی را پشت سر می‌گذارد. شکست سنگین ۴ بریک مقابل پورتو در لیگ قهرمانان اروپا، پرده از اختلافات داخلی و شکاف‌هایی برداشت که مدتی در رختکن تیم وجود داشت اما حالا به سطح رسانه‌ها رسیده است. اورلیو دی‌لورنتیس، رئیس باشگاه، برای کنترل اوضاع شخصاً وارد عمل شده و با حضور در مرکز تمرینی کاستل ولتورنو تلاش کرده نظم را به مجموعه تحت هدایت ماسیمیلیانو آلگری بازگرداند.

اعتراض پولیتانو و اختلاف در رختکن

جرقه تازه تنش‌ها را ماتئو پولیتانو، کاپیتان ناپولی در غیاب مصدوم جووانی دی‌لورنزو، روشن کرد. او پس از شکست مقابل پورتو با لحنی معنادار گفت: «دوست دارم بازیکنان دیگری هم برای توضیح دادن شرایط جلو بیایند، قرار نیست همیشه ما ایتالیایی‌ها پاسخگو باشیم.»

این اظهارنظر به‌عنوان انتقادی غیرمستقیم از برخی بازیکنان باتجربه و تأثیرگذار تیم تعبیر شد. براساس گزارش گاتزتا دلواسپورت، فرانک زامبو آنگیسا و امیر رحمانی از جمله نفراتی هستند که ممکن است مخاطب این کنایه باشند، بازیکنانی که در سال‌های اخیر از مهره‌های مهم ناپولی بوده‌اند.

درگیری ایتالیایی‌ها و خارجی‌ها

تنش لفظی لورنزو لوکا و کوین دی‌بروینه در جریان مسابقه نیز به مشکلات دامن زده است. مهاجم ایتالیایی با الفاظ تندی به هافبک بلژیکی اعتراض کرد، بازیکنی که عادت به نشان دادن نارضایتی خود از پاس‌ها و تصمیم‌های هم‌تیمی‌ها دارد و همین رفتار گاهی باعث دلخوری سایر بازیکنان می‌شود. با این حال، باشگاه ظاهراً قصد ندارد این ۲بازیکن را جریمه کند.

گزارش‌ها همچنین از وجود گروه‌های مختلف در رختکن حکایت دارند. بازیکنان ایتالیایی و خارجی که روابط دوستانه و نزدیکی‌های شخصی میان برخی از آنها شکل گرفته است. جدایی بازیکنانی مانند مازوتکی و خوان ژسوس نیز که در مدیریت روابط داخلی نقش مهمی داشتند، به باور برخی ناظران، خلأ قابل توجهی در رختکن ایجاد کرده است.

آلگری در آزمون سرنوشت‌ساز

در این میان، موقعیت آلگری نیز چندان مطمئن نیست. گزارش کوریره دلاسرا حاکی از آن است که همه بازیکنان پشت سر سرمربی قرار ندارند، اما دی‌لورنتیس با تصمیم به برگزاری اردوی اجباری و پیام صریح خود، حمایت باشگاه از آلگری را اعلام کرده است.

اکنون دیدار خانگی مقابل لاتزیو به مسابقه‌ای تعیین‌کننده برای ناپولی تبدیل شده است. شکست دوباره می‌تواند مدیران باشگاه را به بازنگری در شرایط فنی وادار کند. آلگری در شرایطی باید تیمش را برای این مسابقه آماده کند که پیش از حل مشکلات تاکتیکی، مأموریت دشوارتری پیش رو دارد: بازگرداندن اتحاد و اعتماد به رختکنی که نشانه‌های چنددستگی در آن آشکار شده است.

میلان دوباره فرو ریخت

روسونری اسیر دوگانگی

سه شکست در چهار بازی اروپایی، ضعف نیمکت و ناتوانی در مدیریت دو رقابت، زنگ خطر را برای تیم آموریم به صدا درآورده است.

میلان هنوز از خوشحالی یک پیروزی شیرین در دربی خارج نشده بود که بار دیگر با واقعیتی نگران‌کننده روبه‌رو شد. تیمی که در سری آ چهره‌ای رقابتی از خود نشان می‌دهد، در لیگ اروپا به مجموعه‌ای شکننده و غیرقابل اعتماد تبدیل شده است. شکست خانگی ۰-۲ مقابل فرانس واروش بار دیگر ضعف‌های ساختاری روسونری را آشکار کرد، ضعف‌هایی که با تغییر ترکیب و سیستم، همچنان پابرجا می‌مانند.

دو چهره متفاوت

آمار سه شکست در چهار مسابقه اروپایی، تصویری روشن از وضعیت میلان در این رقابت‌ها ارائه می‌دهد. اگر لغزش‌های این تیم در سری آ تاکنون تا حد زیادی قابل کنترل بوده، در اروپا شرایط کاملاً متفاوت است. شکست مقابل واروش، به‌ویژه با توجه به کیفیت پایین نمایش در نیمه نخست، نشان داد که مشکل میلان صرفاً به یک نتیجه یا اشتباه فردی محدود نمی‌شود.

حتی برتری عددی در ادامه مسابقه نیز نتوانست جریان بازی را تغییر دهد. بازیکنانی که در نیمه دوم وارد زمین شدند، از جمله پولیشیچ و موریرا، نتوانستند کیفیت و انرژی مورد انتظار را به تیم تزریق کنند. این مسأله نشان می‌دهد فاصله میان ترکیب اصلی و نفرات ذخیره همچنان یکی از چالش‌های جدی میلان است.

آموریم پس از این شکست، از ناتوانی تیم در انتقال انگیزه و تمرکز از دربی به یک مسابقه اروپایی گفت و اعتراف کرد بازیکنانش برای حضور در زمین آمادگی لازم را نداشتند. او حتی مسئولیت بخشی از این اتفاق را متوجه خود دانست و تأکید کرد که وقتی بازیکنی پیراهن میلان را بر تن می‌کند، مسئولیت بزرگی بر دوش دارد.

دی‌وینتر نیز مشکل اصلی را ذهنی توصیف کرد و از ضعف تیم در شروع مسابقات گفت. با این حال، تقلیل بحران میلان به مسائل روانی، نمی‌تواند تمام واقعیت را توضیح دهد.

نیمکتی که جواب نمی‌دهد

مشکل اساسی‌تر، محدودیت‌های فهرست بازیکنان است. آموریم در این مسابقه، مانند دیدار مقابل بورنموث، تغییرات گسترده‌ای در ترکیب و سیستم ایجاد کرد، اما نتیجه بار دیگر ناامیدکننده بود. مصدومیت‌ها بخشی از این تغییرات را اجتناب‌ناپذیر کرده‌اند، ولی عملکرد بازیکنانی مانند تراچانو و یاشاری نیز نشان داد که همه گزینه‌های جایگزین در سطح مورد نیاز نیستند.

خود آموریم هم به این واقعیت اذعان کرد که تیمش در شرایط فعلی آمادگی رقابت همزمان در دو جبهه را ندارد. این اعتراف، شاید مهم‌ترین پیامد شکست اروپایی میلان باشد، تیمی که برای موفقیت در فصل طولانی به عمق ترکیب، ثبات عملکرد و ذهنیت رقابتی نیاز دارد، اما هنوز در هر سه زمینه با پرسش‌های جدی روبه‌روست.

پیروزی در دربی می‌تواند هواداران را امیدوار کند، اما برای بازگشت میلان به جایگاه مورد انتظار، درخشش مقطعی کافی نیست. روسونری باید ثابت کند تیمی برای تمام فصل و تمام رقابت‌هاست، نه مجموعه‌ای که تنها در مسابقات بزرگ انگیزه و کیفیت لازم را پیدا می‌کند.

نتیجه‌ای تاریخی زیر سایه یک شرط بندی عجیب

زلزله۹ ریشتری کومو

تیم سسک فابرگاس با تحقیر لانس در فرانسه رکوردی تاریخی در لیگ قهرمانان به‌جا گذاشت، اما یک نتیجه عجیب و افشاگری جنجالی درباره شرط‌بندی، این شب رؤیایی را به سوژه‌ای بحث‌برانگیز تبدیل کرد.

فوتبال اروپا هنوز در شوک اتفاقی است که چهارشنبه‌شب در ورزشگاه بولارت دلس رخ داد. کومو، تیمی که تا همین چند سال پیش در دسته چهارم فوتبال ایتالیا حضور داشت، با پیروزی عجیب ۹ بر یک مقابل لانس، یکی از تاریخی‌ترین نتایج لیگ قهرمانان را رقم زد. شاگردان سسک فابرگاس نه‌تنها نخستین تیمی شدند که در دوران برگزاری لیگ قهرمانان با این نام، در زمین حریف ۹ گل به ثمر می‌رساند، بلکه با اختلاف هشت گل، رکورد بزرگ‌ترین پیروزی خارج از خانه این رقابت‌ها را نیز به نام خود ثبت کردند.

کومو در نخستین حضور تاریخ خود در رقابت‌های اروپایی، به یکی از جذاب‌ترین پدیده‌های فصل تبدیل شده است. پیروزی ۴ بر یک مقابل لایپزیش، شکست دادن منچستریونایتد با همین نتیجه و حالا عبور از لانس، نشان می‌دهد موفقیت شاگردان فابرگاس را نمی‌توان صرفاً به یک شب استثنایی نسبت داد. کومو پس از چهار مسابقه با ۹ امتیاز در رتبه چهارم مرحله لیگ قرار گرفته و ۱۹ گل به ثمر رسانده است.

شرط‌بندی عجیب

با این حال، حاشیه‌های این مسابقه به زمین فوتبال محدود نماند. انتشار تصاویر گفت‌وگوی خارج از آنتن شبکه کانال پلاس فرانسه، جنجال تازه‌ای به وجود آورد. برتران لاتور، خبرنگار و کارشناس این شبکه، در گفت‌وگویی که تصور می‌کرد پخش نمی‌شود، فاش کرد روی ثبت ۹ یا ۱۰ گل در مسابقه شرط بسته و حدود ۵۰۰ تا ۶۵۰ یورو برنده شده است. این اظهارات در کنار شوخی‌های دیگر حاضران درباره شکست سنگین لانس، موجی از انتقادها را در فرانسه به دنبال داشت.

همین اتفاق به گمانه‌زنی‌هایی درباره احتمال تبانی و غیرعادی بودن نتیجه در فضای مجازی دامن زد. با این حال، تا این لحظه هیچ مدرک مستندی درباره تبانی بازیکنان یا دستکاری نتیجه و اعلام رسمی تحقیقاتی در این زمینه منتشر نشده است. شرط‌بندی یک کارشناس تلویزیونی، هرچند از نظر حرفه‌ای پرسش‌برانگیز است، به‌تنهایی دلیلی برای اثبات تبانی در مسابقه محسوب نمی‌شود. کومو حالا از یک تیم تازه‌وارد به فوتبال اروپا به مدعی جدی صعود تبدیل شده است.

شاید مهم‌ترین سؤال درباره این تیم دیگر چگونگی رسیدن به چنین نتیجه‌ای نباشد، بلکه این باشد که آیا فابرگاس می‌تواند این فوتبال تماشایی را در ادامه مسیر و مقابل غول‌هایی مانند پاری‌سن‌ژرمن و بارسلونا نیز حفظ کند؟